

[Baagø-Hansen.]

føres ud i livet. Hvem tror på, at vi indenfor en overskuelig fremtid opnår mere stabile økonomiske forhold? Den lære, vi har fået i de forløbne 10 år, fortæller os i alt fald noget andet, og jeg er vis på, at også tjenestemænd er enige i min betragtning.

På mit partis vegne skal jeg derfor anmode den højtærede finansminister om at foranledige, at lønningskommissionen fremskynder sit arbejde mest muligt, så at en ny lønningsslov kan se dagens lys, inden der igen, i 1958, skal forhandles om lønningerne. Hverken tjenestemændene eller tinget kan være tjent med, at der med 2 års mellemrum skal lappes på den gamle lov på en sådan måde, at den oprindelige løngruppering mere og mere forflygtiges.

Svend Jørgensen: I 1954 blev den nu siddende lønningsskommission nedsat med det formål bl. a. at gøre det efterhånden meget komplicerede lønningssystem mere enkelt. Der har efterhånden dannet sig tradition for, at en lønningsskommission sidder i 2 år, inden den afgiver sin betænkning — jeg kan i så henseende minde om de tre sidste, kommissionerne af 1917, 1929 og 1943, hvis arbejde resulterede i lønningsslovene af 1919, 1931 og 1946. Håbet om, at den nuværende lønningsskommission skulle kunne gøre sig færdig i løbet af et par år, er forlængst bristet og dermed også håbet om, at det i 1954 var sidste gang, vi skulle beskæftige os med den nuværende komplet håbløse lønningsslov.

Jeg betegnede dengang loven som en uvejsom jungle, uden vej eller sti, hvor kun eksperterne var i stand til at orientere sig. Den almindelige tjenestemand må overgive sig på nåde og unåde — og så forresten stole på, at hans løn er rigtig udregnet; de færreste er i dag i stand til at kontrolere udregningen, endstige forstå alle lønningsslovens tekniske finesser. Og denne lønningsslov, som allerede umiddelbart efter sin vedtagelse i 1946 viste sig at trænge til revision, skal vi nu til at gøre yderligere indviklet ved nye beregninger: omregning af reguleringstillæg, nye forbedringer for samgifte og ugifte mellem 25 og 30 år og nye omregninger af reguleringstillægget, det såkaldt særlige tillæg,

for derved at imødegå en ikke tilsigtet nivellering o. s. v., o. s. v.

Den højtærede finansminister kan ikke denne gang møde med enstemmig tilslutning fra de fire store tjenestemandsorganisationer, og han har derfor måttet fremsætte sit lovforslag uden tilslutning fra guldsnorene og samrådet.

Lovforslaget går, kort fortalt, ud på dels en forhøjelse af det midlertidige løntillæg, dels en omregning af reguleringstillægget, det såkaldt særlige tillæg, til imødegåelse af den lønnivellering, der har fundet sted siden 1946. Det midlertidige løntillæg foreslås forhøjet med 2 portioner i 1956—57 og yderligere 1 portion i 1957—58, idet det er meningen, at loven skal gælde for 2 år. De nytillkommende portioner samt de fem portioner, som tjenestemændene fik i 1954, beregnes efter en forhøjet skala; derved fremkommer det såkaldt særlige tillæg.

Der er endvidere opstillet særlige og forbedrede regler for ugifte og for samgifte tjenestemænd, siger den højtærede minister i sin skriftlige fremsættelse. De i lønningsskommissionen repræsenterede politiske partier har alle uden undtagelse godtaget, at fremtidige lønningsslove ikke kommer uden om spørgsmålet om ligeløn for gifte og ugifte og ens løn for samgifte. Dermed er linien lagt. Den højtærede finansminister er godt nok opmærksom herpå og bemærker i sin fremsættelse, at der er foretaget en særlig forbedring af lønnen for ugifte og samgifte over 25 år. Dette er imidlertid kun delvis rigtigt. Forskellen i lønnen for visse kategorier af ugifte er både i 1956 og i 1957 større, end den var 1. april 1954. I det hele taget indeholder forslaget kun en uvæsentlig indrømmelse vedrørende kravet om ligeløn, idet forbedringerne næsten udelukkende kommer ugifte mellem 25 og 30 år tilgode. Principielt er det vel et skridt henimod ligelønnen, men reelt er det en forringelse af de ugiftes løn, især for dem, der er over 30 år. For samgifte kan noget lignende anføres. Det må desuden bemærkes, at der for ugifte og samgifte i tiden 1954—56 på grund af prisstigninger og de deraf foranledigede ydelser af 5 portioner reguleringstillæg er sket en yderligere forringelse, som der ikke er taget hensyn til